

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 5.10.2015 r.
COM(2015) 493 final

2013/0246 (COD)

**KOMUNIKAT KOMISJI
DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**

na podstawie art. 294 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

dotyczący

stanowiska Rady w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę 2011/83/UE oraz uchylającą dyrektywę Rady 90/314/EWG

**KOMUNIKAT KOMISJI
DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**

na podstawie art. 294 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

dotyczący

stanowiska Rady w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę 2011/83/UE oraz uchylającej dyrektywę Rady 90/314/EWG

1. PRZEBIEG PROCEDURY

Data przekazania wniosku Parlamentowi Europejskiemu i Radzie: 9 lipca 2013 r.
COM(2013) 512 final, 2013/0246 (COD)

Data wydania opinii przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny: 11 grudnia 2013 r.
INT/710 - CES5087-2013

Data uchwalenia stanowiska Parlamentu Europejskiego w pierwszym czytaniu: 12 marca 2014 r.

Data przekazania zmienionego wniosku: nie dotyczy.

Data przyjęcia stanowiska Rady: 18 września 2015 r.

2. PRZEDMIOT WNIOSKU KOMISJI

Wniosek ma na celu zaktualizowanie przepisów dotyczących imprez turystycznych, które są obecnie zawarte w dyrektywie 90/314/EWG. Uwzględnienie w nowej dyrektywie usług turystycznych łączonych pod kątem potrzeb klienta, w szczególności w przypadku nabywania takich usług przez internet, powinno zwiększyć pewność prawa i przejrzystość zarówno dla podróżnych, jak i dla przedsiębiorstw, ograniczyć szkody ponoszone przez konsumentów w związku z takimi łączonymi usługami turystycznymi i zapewnić sprawiedliwszą konkurencję pomiędzy przedsiębiorstwami świadczącymi usługi turystyczne.

Zakwalifikowanie łączonych usług turystycznych jako imprez turystycznych zapewniających pełną ochronę, a nie jako aranżowanych usług turystycznych, które oferują ograniczoną ochronę w postaci ochrony na wypadek niewypłacalności, albo pojedynczych usług turystycznych zależy od sposobu przedstawienia rezerwacji przedmiotowych usług podróżnemu. Usługa staje się imprezą turystyczną np. w przypadku jednej umowy na wszystkie usługi, tego samego procesu rezerwacji lub ceny obejmującej wszystkie usługi / ceny całkowitej. Jednocześnie podróżni powinni otrzymywać jasne informacje o charakterze oferowanego im produktu turystycznego i rodzaju ochrony, jakiej mogą w związku z tym produktem oczekiwać.

Wniosek ma ponadto na celu ułatwienie transakcji transgranicznych dzięki większej harmonizacji i wprowadzeniu mechanizmu wzajemnego uznawania ochrony na wypadek niewypłacalności. Ma on także zlikwidować niepotrzebne koszty przestrzegania przepisów ponoszone przez przedsiębiorstwa w związku z przepisami, które są nieaktualne w erze cyfrowej (takimi jak wymogi informacyjne dotyczące broszur).

Kolejnym celem wniosku jest usunięcie luk prawnych w ochronie konsumentów np. poprzez wprowadzenie dodatkowych praw do rozwiązania umowy i bardziej rygorystycznych zasad dotyczących podnoszenia cen.

Szacuje się, że nowa dyrektywa podwoi udział chronionych podróży w unijnym rynku turystycznym – z 23% do 46%. Większa ochrona konsumentów kupujących łączone usługi turystyczne online ma na celu zwiększenie zaufania konsumentów i wniosek może w ten sposób przyczynić się pośrednio do celu Komisji dotyczącego rozwoju jednolitego rynku cyfrowego.

3. UWAGI DOTYCZĄCE STANOWISKA RADY

Stanowisko Rady odzwierciedla porozumienie polityczne osiągnięte przez Parlament Europejski i Radę w dniu 5 maja 2015 r. w ramach nieformalnych rozmów trójstronnych, które zostało następnie zatwierdzone przez Radę ds. Konkurencyjności w dniu 28 maja 2015 r.

Komisja popiera to porozumienie, ponieważ jest ono zgodne z celami przedstawionego przez nią wniosku.

Porozumienie to podtrzymuje odmienne podejścia do imprez turystycznych i do powiązanych usług turystycznych (we wniosku Komisji posługiwano się nazwą „aranżowane usługi turystyczne”). Nie zmienia ono istoty definicji imprez turystycznych i związanego z nimi poziomu ochrony, wprowadza natomiast pewne poprawki dotyczące definicji powiązanych usług turystycznych i ochrony na wypadek niewypłacalności udzielanej podróżnym kupującym takie usługi. Porozumienie zwiększa jednocześnie przejrzystość dla podróżnych poprzez dodanie wymaganych form udostępniania informacji.

Brzmienie przyjęte w stanowisku Rady precyzuje jasno, że nowa dyrektywa będzie opierać się na pełnej harmonizacji; dopuszczono jedynie nieliczne wyjątki umożliwiające państwom członkowskim utrzymanie odbiegających uregulowań w przypadku odmiennych tradycji lub podejść prawnych. Wyjątki takie dotyczą w szczególności możliwości pociągnięcia do odpowiedzialności za realizację imprezy turystycznej sprzedawcy detalicznego (oprócz organizatora) i przewidzenia prawa do odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa, ale nie od umowy zawartej online lub innej umowy zawieranej na odległość.

Pewne uściślenia przepisów dotyczących odpowiedzialności umownej i naprawienia braku zgodności odnoszącego się do realizacji umowy zwiększą ochronę konsumentów, a szczegółowe kryteria dotyczące systemów ochrony na wypadek niewypłacalności powinny zapewnić większą porównywalność faktycznej ochrony udzielanej na podstawie przepisów państw członkowskich, co wzmocni fundament mechanizmu wzajemnego uznawania tej ochrony.

Nałożony na Komisję w uzgodnionym brzmieniu wniosku obowiązek dotyczący przedstawienia sprawozdania w sprawie rezerwacji internetowych dokonywanych w różnych punktach sprzedaży, w szczególności w kontekście art. 3 pkt 2 lit. b) ppkt (v) projektu

dyrektywy, już trzy lata po jej wejściu w życie będzie trudny do wykonania, ponieważ dyrektywa będzie obowiązywać wówczas dopiero przez krótki czas. Komisja uznaje jednak, że to rozwiązanie było niezbędne dla osiągnięcia porozumienia przez Radę i Parlament i w związku z tym jest ono dla niej akceptowalne.

4. PODSUMOWANIE

Komisja popiera wyniki negocjacji międzyinstytucjonalnych i może zatem przyjąć stanowisko Rady w pierwszym czytaniu.